

Mastodòntica

L a història. Los Àngeles, Bel Air, 1926, finals dels vint i principis dels trenta del passat segle. Els turbulents, brutals anys en la indústria cinematogràfica de Hollywood que esclata amb l'arribada de les pel·lícules parlades que canvien la manera de fer, anunciant la comèdia musical...

Les formes. Per si no sabíem que els felïços anys 20 no ho van ser gens, Damien Chazelle (Rhode Island, 38 anys), cinèfil a tot i ple, ens ho refrega pels ulls i l'oïda. Conscient que tota pel·lícula popular (o populista) ha de començar amb un pròleg farcit de gent, d'accions i de moviments al ritme d'unes músiques encomanadisses (com a "La La Land"),

així mateix amb aquest mastodont que vol ser i és "Babylon". En un dilatat exordi de prop de mitja hora, la pel·lícula de marres ja resta ben amarrada: en la primera escena, quan uns personatges se'n veuen un brut per arrossegar un elefant costa amunt, ve a ser la perfecta metàfora visual d'aquesta Babilònia cinematogràfica. Excessiu fins el deliri, Chazelle acumula escena contra escena, seqüència solapant-se a seqüència, transitades per una bigarrada galeria de personatges que també estan a matar. És la visió gairebé apocalíptica que el jove cineasta esdevingut historiador ens brin-

da per culturalitzar-nos fílmicament. Que Margot Robbie encarni a les 'starlettes' i vampiresses a lo Theda Bara o Gloria Swanson, que Brad Pitt faci d'un John Gilbert que vol i dol, no deixen de ser unes víctimes anunciades. Fidel a la Història del Cinema Nord-americà, l'estrena de "El cantor de Jazz" proclama el final d'una època i el naixement d'una altra manera d'entendre el "show-business"

hollywoodià. Clar que, com la mateixa pel·lícula no se n'està de fer, "Cantando bajo la lluvia" s'encarregava d'explicitar-ho en 1952. Per si tal volum de successos tràgics i ambicions abismals no fos ja de per si prou (in)digestible, Chazelle imposa una planificació històrica, amb uns moviments de càme-

ra que escombren temps per a l'assimilació i la reflexió. Tot plegat, fa de "Babylon" una fascinant atracció de fira, que igual et pot satisfer com marejar. Pitjor seria la indiferència.

El fons. Qual déu Cronos, Hollywood es cruspeix els seus fills i filles en viu.

La imatge. L'elefant transportat amb penes i treballs costa amunt.

La frase. "El hombre que te sirve gasolina va al cine para sentirse menos solo", deixa anar Jack Conrad-Brad Pitt. ¿Què passa, però, quan veu les pel·lis a casa?

La recomanació. Cinèfils i curiosos amb el Hollywood Daurat.

Babylon

Director:
Damien Chazelle.
Intèrprets:
Margot Robbie,
Diego Calva, Brad
Pitt. EUA, 2022.
189'. JCA Alpicat,
Ajuntament
Balaguer, Centre
Mollerussa,
Majestic Tàrraga,
Audiovisuau
Vielha